

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO II/70% - AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		P.T. DI GORIZIA - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
PODUREDNIŠTVO:		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499 Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Našim materam

Ob godu sv. Ane želimo spomniti naše matere na besede zadnjega koncila.

»Znano vam je, da je Cerkev ponosna na to, da je dvignila čast žene in ji prinesla svobodo. Tako je bilo mogoče, da je v teku stoletij kljub različnosti značajev zablestela temeljna enakost žene in moža.

Toda bliža se ura, in je že tu, ko poslanstvo žene dobiva svojo polnost. Prišla je ura, ko žena dobiva v družbi tolikšen vpliv, izžarevanje in moč kakor še nikoli.

Žene, vaša poklicanost je, da varujete domače ognjišče, da ljubite vire življenja, da imate srce za novi rod. Priče ste skrivnosti začetkov življenja. Tolažnice ste, ko se ob smrti od njega poslavljamo. V nevarnosti smo, da bo naša tehnika postala nečloveška. Napravite spravo med življenjem in ljudmi! Roteče vas prosimo, da predvsem skrbite, da se ohrani človeški rod. Zadržite roke možu, ki bi v trenutku blaznosti hotel uničiti vse, kar je človek ustvaril.

Žene, družinske matere! Ve ste prve vzgojiteljice človeškega rodu v skrivnem hramu svojih družin. Izročite svojim sinovom in hčeram izročila svojih prednikov v istem času, ko jih pripravljate na neznano prihodnost. Nikdar ne pozabite, da mati po svojih otrokih spada v to prihodnost, četudi je morda sama nikoli ne bo videla.

Apel sv. očeta za mir

Po kratkih počitnicah v Dolini Aoste se je sv. oče vrnil v Rim in se nastanil v Castelgandolfo. Tam je preteklo nedeljo, 21. julija, imel

Solidarnostne čestitke nadškofu A. Šuštarju

Dragi Lojze, pišem Ti, ker Te osebno poznam. Toda to pismo, kratko in morda angleško hladno, je namenjeno vsem, ki nosite v teh težkih dnevih breme odločanja. Naj vam vsem, od Tebe in Kučana do Peterleta, Bučarja, Janše in Rupla in Kacina in še koga drugega, čestitam (ta beseda je vse prešibka) k vašemu odločanju, korajži in brihtnosti v zadnjih treh ali štirih tednih. Kako lepo je bilo, ob vsem vašem trpljenju in negotovosti, biti v teh dnevih Slovenec. Dobili ste politično in vojaško bitko, zmagali ste pa na še odločnejši fronti, namreč fronti javnih občil in svetovnega političnega mnenja. Prvič v vsej moderni zgodovini je Slovenija kot Slovenija prihajala na prve strani svetovnih dnevnikov in v prve minute televizijskih poročil dan za dnevom, teden za tednom. Vaš odpor, vaš pogum, vaša pamet in spretnost, vaše gentlemanstvo je nekaj čudovitega. Naj se vam kot emigrant iz srca zahvalim — to, kar ste vi, me afirmira v novi domovini. Sam sem napravil, kar sem pač mogel: pisal sem predsedniku kanadske zvezne vlade, govoril z javnimi občili, poskrbel za izjavo kanadske in ameriške škofovske konference. Slovenci v Kanadi in Torontu pomagajo stari domovini z vo vdanostjo in iznajdljivostjo. Toda glavno delo ste in boste opravili vi, Slovenci v domovini. Naj vam s solzami v očeh povem, kako ponosem sem, da sem Slovenec. Naj bo Bog z vami v težavah, ki vas še čakajo. Vdani

Lojze Ambrožič,
torontski nadškof

opolodne običajno srečanje z romarji pri opoldanskem angelovem češčenju. Po molitvi se je v nagovoru posebej spomnil na Jugoslavijo. Dejal je: »Prihajajo sicer zadovoljive vesti iz Slovenije, toda tudi vesti o velikih napetosti in dejanjih terorizma na Hrvaškem.

Takšno stopnjevanje nasilja ne more pomagati pri reševanju občutljivih problemov med odnosi različnih narodov, posebno ne med Srbi in Hrvati. Danes se še bolj kot kdajkoli zahteva previdnost in modrost pri zastopnikih teh dveh narodov in dobra volja v iskanju dogovorov, ki naj garantirajo pravico in upravičene želje enih in drugih. Oborožen spopad med tema dvema narodoma bi bil le nepotrebna katastrofa.

Potem je sv. oče nadaljeval: »Potrebno je sprožiti gibanje za pomiritev in pri tem preiti preko težav ter nasprotstev in preteklosti, da se razorožijo srca in se pride do objema miru.

»Zato pozivam vse kristjane, tako katoličane kot pravoslavne te drage mi dežele, da se pripoznajo kot bratje in najdejo v skupni veri moč, da premagajo medsebojne spore. Obrčam se pri tem na vse njih pastirje (tudi pravoslavne), naj postanejo neutrudni delavci miru in sprave.

MANJŠINSKE STRANKE V MILANU

Pred dnevi so se v Milanu sestali predstavniki manjšinske liste »Federalizem«, ki jo sestavljajo Union Valdotaïne, Sardinska akcijska stranka, Slovenska skupnost, Südtirol, Union Furlane, Union Popolo Veneto in Ockitansko avtonomistično gibanje. Na dnevnem redu zasedanja je bilo več pomembnih vprašanj s političnega ter organizacijskega področja. Beseda je tekla predvsem o možnosti skupnega nastopa manjšin na prihodnjih političnih volitvah, ki bodo najkasneje prihodnjo pomlad, če ne že predčasno v jeseni. To naj bi ponovno potrdilo politično enotnost med manjšinami. Določen je bil tudi

Po Londonskem vrhu

Sredi poletne vročine prihaja vsako leto tudi do drugih vročih dogodkov. Letos predvsem dramatični dogodki v Sloveniji in na Hrvaškem, lani v tem času začetek dolge iraške krize. Potem zopet v notranji politiki cela vrsta zapletov in razpletov v zvezi z institucionalno reformo, možnostjo predčasnih volitev, razprtij med strankami večine, s premnogimi posegi predsednika republike, itd. In sredi vseh teh stvari še v širšem mednarodnem okviru vrh sedmerice v Londonu, kamor so letos prvič povabili (sicer ob robu) Sovjetsko zvezo. Mihajl Gorbačov je tako prišel tudi na svoj račun, čeprav je njegov obisk bil v tem primeru precej drugačen od običajnih državnih obiskov na Zahodu. Če so pred kakim letom Gorbačova pozdravljali kot junaka našega časa in so zahodne prestolnice kar tekmovalle, kdo mu bo priredil večji sprejem in več ljudskih ovacij, je pa sedaj v Londonu bilo malo drugače. Ko se je velika sedmerica udeležila kraljevskega slavlja v Buckinghamski palači med koncertom in umetnimi ognji, si je nedaleč od bivališča kraljevske palače med samostani zidovi sovjetske ambasade predsednik Gorbačov verjetno z ožjimi sodelavci ogledoval dokumente za nelahko zasedanje s sedmerico, ki ga je čakalo naslednji dan...

Zahodno sedmerico sestavljajo najbolj industrijsko razvite države na svetu. To so ZDA, Kanada, Velika Britanija, Francija, Nemčija, Italija in Japonska. Predsedniki držav oz. vlad, njihovi zunanji in finančni ministri so v teh vročih dneh delali obračune in pripravljali novo strategijo in podobo sveta. Že prve dni zasedanja so si sledili dvostranski pogovori, ko so si državniki izmenjali svoja prva stališča. Posebno pomemben je bil kratek postanek predsednika ZDA Busha v Parizu, kjer se je srečal s francoskim predsednikom Mitterrandom. Italijo je zastopal ministrski predsednik Andreotti, ki je tudi imel več dvostranskih srečanj. Letošnja novost sestanka sedmerice je bila predvsem v novem gostitelju. Namesto gospe Thatcherjeve (ki je bila tudi prisotna)

(se nadaljuje na 2. strani)

Karlov most v Pragi. S tega mostu so vrgli Sv. Janeza Nepomuka v Vltavo

Armada zapušča Slovenijo

Do sestanka jugoslovanskega predsedstva sicer na Brionih ni prišlo ne v torek ne v sredo prejšnjega tedna, saj je srbsko-črnogorska naveza v Beogradu vztrajala iz »načelnih razlogov«, privabiti pa je ni mogel niti Tupurkovski, ki se je vztrajno prevažal z vojaškim helikopterjem. Mesič je po dveh dneh čakanja na Brionih, ki so jih ponoči v nizkem letu preletavala vojaška letala, odločil za četrtkovo sejo v Beogradu. Dasi je Drnovšek kasneje izjavil, da je o radikalni rešitvi bil govor že kakih štirinajst dni prej, pa je vse presenetila novica o odhodu JA iz Slovenije. V začetku tega tedna so

zorstvom slovenske policije, spremljali pa naj bi ga tudi evropski opazovalci.

Z odhodom JA niso nezadovoljni le nekateri častniki JA v Sloveniji, ki so si v minuli enotedenski vojni nabrali največ masla na glavi — nekateri med njimi so Kadijevića celo poimenovali izdajalca. Mesič se glasovanja o odhodu ni le vzdrl kot Bogičević, ampak je celo glasoval proti. Dva od treh korpusov JA v Sloveniji se sicer selita v BiH oz. Srbijo, utegneta pa se »spotoma« ustaviti na Hrvaškem, kjer pravzaprav že divja prava vojna med Hrvaško in četniki, v kateri se zdi, da sta hrvaška policija in Zbor narodne garde utrpela precejšnje izgube in malo dosegla, tudi po »zaslugi« Armade, katere tanki služijo četnikom malodane kot okopi iz vrečk s peskom. Če ne drugega utegne »okrepitev iz Slovenije« zavarovati zahodno srbsko mejo, nekateri pa tudi špekulirajo z možnostjo, ki je razvidna iz proslulega načrta Bedem, po kateri naj bi po odhodu iz Slovenije okrepjene enote zopet udarile. Obilo neznank je tudi okrog opreme Armade v Sloveniji in njenih nepremičnin. Tu se utegne marsikaj zaplesti še pred zapuščinsko razpravo ob razdružitvi, saj je slovenska vlada na ponedeljkovi seji že zahtevala, da Armada brezpogojno izroči lani zaplenjeno opremo slovenske civilne zaščite in teritorialne obrambe, od ostale opreme pa v Sloveniji pusti

(se nadaljuje na 2. strani)

obmejne stražarnice v zelenem pasu že zapustile nekatere enote, ki se sedaj koncentrirajo v večjih vojašnicah in pakirajo opremo. V drugi fazi naj bi najprej Slovenijo zapustile manjše enote, v zadnji pa velike. Odhod JA, ki pa vsaj v sklepih zveznega predsedstva ni natanko obrazložen, poteka do sedaj v miru in pod nad-

Da ne pozabimo na nedolžne žrtve

Oče Jožef

Letos v juliju je poleg drugih obletnic in jubilejev tudi obletnica smrti štirih nedolžnih oseb iz Žapuž na Vipavskem, ki so bile pobite dne 12. julija 1944. Gre za štiri člane Brecljeve družine, za očeta, dve sestrini in brata g. Bogomila Breclja, župnika v Nabrežini: oče Jožef, sestrini Marica in Angela, brat Martin, star 12 let.

Aretirali so jih, sodili in obsodili ter likvidirali, kot so takrat evfemistično govorili. Kraj smrti: dolina Branice med Gabrjami in Kodreti pod Štjakom.

RAZLOG SMRTI

Msgr. Srečko Gregorec in dr. Ruđi Klinec, ki sta družino dobro poznala, sta rekla: Bili so zavedni Slovenci in ponosni katoličani, dobro poučeni o resničnih namenih komunizma, ki se je skrival za OF in osvobodilno borbo. Kljub temu sta obe dekleti prispevali svoj dar za »naše fante«, kot smo takrat pravi-

Marica

li. Kot zavedni katoličani so bili aktivni pri župnijskem delu in v Marijini družbi; redno so prejeli sv. zakrament in bili še v istem mesecu za prvi petek pri sv. obhajilu.

KAKO SO JIH USMRTLILI

Od 8. do 12. julija so jih vlačili po vaseh, nakar so očetu razbili glavo s puškinim kopitom, Marico dvakrat ustrelili v tilnik (njene zadnje besede: Jezus, to je zate!), Angelo so pretepli do nezvesti in še živo vrgli v jamo. Martina so ustrelili, ker je hotel biti tam, kjer so obležali ostali. (Gotovo pa tudi zato, ker bi sicer živ pričeval o zločinu)

Angela

KDAJ SO ŽRTVE ODKRILI?

Devet mesecev kasneje, aprila 1945. Tedaj so bili v Ajdovščini še domobranci. Družina, posebno mati, si ni dala miru, dokler niso grobov odkrili in trupel odkopali. Na kmečkem vozu so jih prepeljali v Šturje, kjer je bil slovesen pogreb. Marica in Angela sta imeli pod obleko na prsih torbico z osebnimi dokumenti in Marijino svetinjo. Sedaj počivajo na pokopališču v Ajdovščini, ob kapeli na koncu »drevoreda« pod zidom; na nagrobniku je napis: »Brecljevi«.

ZAKAJ SEDAJ TO POROČILO?

V preteklem času se ni smelo javno o tem govoriti, kaj šele pisati. Po 47 letih je grmovje kraj pokopa zaraslo in šele po dolgem iskanju so kraj znova ugotovili ter tam postavili križ, ki naj spominja, da so tam bili mučeni in pokopani nedolžni kristjani. S posebnim slavljem se je

Mladi Martin v družini, ko je bil še otrok

koprski škofija spomnila cerkljanskih žrtev, njim pridružimo še te vipavske žrtve. Tedanji župnik msgr. Srečko Gregorec se jih je kmalu po njihovi smrti spomnil s posebnim prizorom na župnijskem odru, s prizorom, ki ga je sam napisal in režiral.

Avtopsijo trupel je naredil dr. Stanko Vrčon. Odkopavanje, prevoz, slovesni pogreb, vse je fotografiral ajdovski kaplan domobrancev Ignacij Kunstelj.

Ali niso to v resnici naši mučenci, pričevalci Kristusa in Cerkve, saj se s politiko niso mešali?

DUHOVNA MISEL ZA 17. NAVADNO NEDELJO

»Ko so se najedli, je rekel učencem: Poberite koščke, ki so ostali, da se kaj ne zgubi.« (Jn 6, 12)

Bog je svet ustvaril tako, da je vanj položil zakonitosti, ki živim bitjem omogočajo, da se ohranijo pri življenju. Kasneje je zemljo izročil ljudem, da si jo podvržejo in ji gospodujejo (Prim. 1 Mz 1, 28). Bogastvo zemlje je tako last vsega človeštva, ker smo vsi božji otroci. Zgodovina odrešenja je tudi polna dogodkov, ko Bog posreduje in človeštvo reši lakote. Gospod, po svojem stvarstvu, odpira svoje roke in ljudem razdaja svojo ljubezen, svoj blagoslov.

Zakaj smo potem priče, da po svetu še vedno milijoni ljudi trpijo in umirajo od lakote, čeprav je hrane za vse?

Vzroki so osebni in skupni: sebičnost, izkoriščanje, profit, brezbržnost tistih, ki so si, moralna revščina...

Kristjani smo soodgovorni za brate in sestre, ki morajo trpeti krivice in pomanjkanje. Ljudje po svetu »umirajo« od lakote, ker smo mi tisti, ki ne sejemo, rastemo, dozorevamo in postanemo kruh za druge, telesni in duhovni.

V tem je vse Jezusovo oznanilo.

V tem je ujet ves evangelij.

Na tem sloni verodostojnost Cerkve.

To naredi iz nas resnične kristjane.

MILAN NEMAC

Borčevsko priznanje dekanu Viktorju Kosu

GMD je lansko leto izdala knjigo Gnojili boste nemško zemljo. Po spominih dekana V. Kosa in po pričevanju Komencev ter Rihemberžanov je knjigo napisala časnika Dorica Makuc iz Gorice. Ta knjiga je najbrž pripravila stare borce do tega, da so se spomnili na dekana Kosa. V Ljubljani so namreč na Magistratu (županstvu) v petek, 19. julija, priredili slavo, ki so se ga udeležili Milan Kučan, Ciril Zlobec, ljubljanski župan Jože Stregar ter številni drugi vidni možje sedanje oblasti. Na tej proslavi so slovesno podelili priznanja osmim osebam: med temi sta bila tudi Franc Mihelič ter Ivan Potrč, ki sta dobila priznanje za življenjsko delo, Dorica Makuc pa je dobila priznanje za omenjeno knjigo in za drugo delo, ki je opravljala za radio in televizijo. Pri tem so se spomnili tudi na pok. dekana Vik-

torja Kosa. V posmrtni spomin so mu podelili »Častno listino ob 50-letnici OF slovenskega naroda«. Na listini piše med drugim: »Tovarišu Viktorju Kosu za pomoč primorskim izgnancem v Nemčiji med leti 1943/1945«. Listino je prevzel njegov nečak Andrej Kos iz Tolmina. Priznanja je izglasoval Republiški odbor združenja borcev NOV Slovenije, podpisal in izročil pa upokojeni general Ivan Dolničar. Podelitvi je sledil kulturni del slavlja.

Iz nagovora »tovariš« se vidi, kako borci še vedno živijo v bunkerjih preteklosti podobno kot naši zamejski boljševiki.

Povejmo tudi, da je »oblast« po vrnitvi iz nemškega taborišča dekana Viktorja Kosa za dva tedna poslala na počitnice v zapor. O tem pa g. dekan ni nikdar govoril in tudi ne zapisal v svojih Spominih.

novo pretvezo, češ, da mora TO deblokirati skladišče letalskega goriva blizu Cerkelj, nista prišla. Oba slovenska politika sta svoje čakanje na očeh svetovne in jugoslovanske javnosti poskušala izkoristiti za odprtje letališča, Armada pa je po več urah čakanja dovolila vzlet njunega letala, nato pa letališče zopet zaprla. Na seji so udeleženci sprejeli in podpisali posebno izjavo za mir v štirih točkah, ki pa se ukvarja le s Hrvaško, dasi je bila ta predvidena za temo naslednje seje. Po izjavi naj bi razorožili vse nelegalne oborožene enote na Hrvaškem in demobilizirali rezervni sestav policije. Šele, ko bo to izpolnjeno, naj bi se tudi JA umaknila v vojašnice, izpolnjevanje dogovora pa naj bi nadzorovali evropski opazovalci. Tudjman je ob osmih zvečer že odpotoval v Zagreb in tam sklical sejo najvišjega državnega vodstva. Medtem ko so se ju-

goslovanski voditelji na Ohridu pogovarjali o miru, so namreč v bližini Vinkovcev potekali dosedaj najsrditejši boji, v katerih je Armada s težkimi topovi in letali obstrlevala položaje hrvaških enot, ki poskušajo zaščititi hrvaško (pa tudi srbsko) prebivalstvo pred uvoženimi četniki. Jugoslovanska drama se sedaj seli na Hrvaško, morda tudi v BiH, o kateri se vztrajno širijo govorice o delitvi, ki naj bi po mnenju Srbije in Hrvaške prinesla mir, po mnenju Bosne pa državljansko vojno.

Marković se je — kot se zdi — dokončno zameril Armadi. Koliko pa bo ta zvesta Srbiji? Predvsem pa: bodo opazovalci pravočasno prišli na Hrvaško?

Leon Marc

Po londonskem vrhu

na nekaterih slavnostih) je sedel novi stanovalec Downing Streeta 10, to je John Major.

Ne bomo tu analizirali podrobnosti tega pomembnega srečanja. Gotovo pa je, da je prav letošnji vrh sedmerice pomenil nekaj novega. Nov politični zemljevid sveta po padcu komunističnih režimov, po iraški vojni, med jugoslovansko krizo (ki je imela tudi svoj odmev na konferenci, seveda bolj s poudarkom na neki fiktivni enotnosti...), vse to je in bo vplivalo na nov svetovni red. Gorbačov sam po sestanku s sedmerico gotovo ni odnesel domov bogate mošnje (kot je morda upal), vseeno pa obljubo Zahoda za posredno podporo sovjetski ekonomiji in njeni postopni vključitvi v sodobni razviti svet. Vsekakor je bil odmev zelo pozitiven, nihče ni odšel razočaran domov. Svet pa bo v kratkem dejansko videl, kako bodo nove strategije (vse prej kot vojaške) lahko pomagale reševati zapletene probleme Evrope in sveta.

Poslanec Pavšič v Dolini Aoste

»Sveti oče, Slovenija se Vam zahvaljuje! Pridite k nam!« Tako je nagovoril papeža Janeza Pavla II. po maši na prostem ob vznožju Cervina-Matterhorna slovenski republiški poslanec in idrijski podžupan prof. Tomaž Pavšič v petek, 19. julija, ko se je papež poslavljaj od Doline Aoste po krajšem dopustu. Poslanec Pavšič je sv. očetu tudi izročil značko s slovensko trobojnico in napisom Samostojna Slovenija. Janez Pavel II. jo je z nasmehom sprejel in za Pavšičem ponovil: »Spomin na Slovenijo...«

Prijetno srečanje sodi v okvir obiska, ki ga je Pavšič opravil v avtonomni deželi Doline Aoste na vabilo stranke francosko govoreče manjšine Union Valdôtaine. Ta je v okviru odličnih odnosov, ki jih ima s Slovensko skupnostjo, priredila 18. julija solidarnostni večer s Slovenijo v prostorih deželne svetne v Aosti. Govorili so aostanski poslanec Lucien Caveri, ki se je že v parlamentu odločno zavzel za priznanje Slovenije, predsednik Union Valdôtaine Alexis Bétemps, deželni tajnik Slovenske skupnosti Ivo Jevnikar in pa gost iz Slovenije. Prof. Pavšič je v francosčini predstavil slovenski narod in njegovo borbo za samobitnost, s posebno pozornostjo seveda slovensko osamosvojitve in dramatične dogodke po 26. juniju. Gostiteljem je daroval novo slovensko zastavo, na ogled pa je bil tudi dokumentarec o bojih v Sloveniji.

Pavšič in Jevnikar sta imela v Aosti še druga srečanja s predstavnikom Union Valdôtaine, s senatorjem Dujanyjem, ob koncu pa sta ju sprejela predsednik in podpredsednik deželne svetne Doline Aoste Dolchi (DSL) in Stévenin (UV).

BRALCI PIŠEJO

Manifestacije za Slovenijo ter italijanski socialisti

SKGZ v Gorici bi se morala pošteno zamisliti ob dejstvu, da na manifestacije v prid Sloveniji povabi vse mogoče osebnosti, tudi take, ki glasujejo proti slovenski manjšini v Italiji.

Menimo na goriškega pokrajinskega predsednika Saccavinija, ki je še v soboto odločno, skupaj s svojimi strankarskimi tovariši, zagovarjal tezo, da Slovenci v pokrajinskem svetu ne smemo spregovoriti po slovensko ter da Slovenci ne smemo v našem jeziku občevati s pokrajinskimi uradi, v ponedeljek pa je na povabilo SKGZ skupaj z drugimi slovenskimi župani izjavil, kako je za Slovenijo in kaj vsega je naredil za to, da bi se Slovenija osamosvojila (v resnici pa se ni niti enkrat javno in odločno oddaljil od stališča svoje- ga zunanega ministra De Michelisa in se zavzemal za celovitost Jugoslavije).

SKGZ v Gorici bi morala bolj paziti na to, da ne nudi kritja ljudem, ki bi za slovensko manjšino prav zaradi svoje odločnosti in važne pozicije lahko marsikaj dosegli, a ji namesto tega postrežejo z odločnim nasprotovanjem.

Take osebnosti, kot so Saccavini, De Just in Dosso si ne zaslužijo, da bi jih kdorkoli predstavljal našim ljudem kot prijatelje Slovencev, še najmanj pa županom severnoprimorskih občin, ki so v Gorico prišli polni upanja in hvaležnosti, da se tudi italijanski politiki zavzemajo za slovenski narod.

dr. Mirko Špacapan
pok. odbornik SSK

(nadaljevanje s 1. str.)

Armada zapušča Slovenijo

takšen delež, kot ga je Slovenija vplačevala v jugoslovanski vojaški proračun. Sicer pa je Janša dejal, naj bi Armada iz Slovenije že v preteklih mesecih odpeljala najdragocenejšo opremo, del lastnine teritorialne obrambe pa celo uničila. Vlada je tudi zopet zahtevala, naj JA začne izpuščati slovenske vojake na služenju v JA, kot to predvidevajo sklepi zveznega predsedstva.

OHRIDSKI MIR

Tudi sestanek zveznega predsedstva in predsednikov republik, ki je bil ta ponedeljek sklican na Ohridu, se ni začel brez zapletljajev. Janez Drnovšek in Milan Kučan sta se sicer odpravila na pot, a dlje od Brnika, ki je še vedno zaprt (zdaj pod

POGOVORI

Od 24. do 26. junija se je v Nabrežini odvijalo zborovanje predstavnikov CEMI ustanove »Migrantes«. Tržaški škof je v pozdravu podčrtal izrecno vlogo naših krajev ob meji. Na zaključni okrogli mizi pa je don Mario Delben, predstavnik škofijske Caritas, poročal o pomoči prostovoljcev ALbancem. Hkrati je izrazil željo, da bi javne in zasebne ustanove naprej »skupaj« delovale v prid starih in novih priseljencev.

* * *

Ob 16. obletnici smrti »božjega služabnika« Joseja Escrivaja Balaguera so v katedrali sv. Justa štirje duhovniki darovali sv. mašo: msgr. Ragazzoni, Penco in Cosulich ter don Massimo Stefani. Prisotni so bili mnogi člani skupine »Opus Dei«.

* * *

V tržaški hiši »Le Beatitudini« si sledijo tedni duhovnih vaj: v zadnjem tednu junija je p. E. Mariotti D.J. vodil ignacijanske duhovne vaje, ki se jih je udeležilo petdeset redovnic iz vseh kongregacij. Prvi teden v juliju pa je škof Bellomi vodil duhovne vaje za duhovnike na temo: »Služba duhovnika in božja ljubezen«.

* * *

Spremembe v župnijah: V župniji Jezusa božjega Delavca je don Christian Crisanaz namestil don Silvana Latina, ki se je odrekel župniji, da se lahko v celoti posveti področju socialnih komunikacij. Pri Brezmadežnem Srcu pa je p. Carlo Lavelli bil premeščen na Sicilijo; namestil ga je p. Franco Foci.

* * *

»Skupina prostovoljcev Siaris« je priredila molitveno srečanje za mir: v cerkvi v Boljuncu je 6. julija zvečer bila darovana sv. maša, v trenutku, ko se je začelo srečanje na Brionih.

* * *

»Počitnice Live« ki jih organizirajo salezijanci, so v petih tednih privabile tristo mladostnikov iz celega mesta v iskanju »svetega Graala« z raznimi dejavnostmi, izleti, vodeni obiski in... trenutki molitve.

* * *

Praznik svetega Mohorja in Fortunata, zavetnikov naše dežele, so obhajali tudi v Rojanu. V župnijski cerkvi je msgr. Marijan Živic vodil somaševanje: peli so pevci slovenskega in italijanskega cerkvenega zbora. Verniki so molili tudi za Slovenijo.

Pripravila »Vita Nuova«

DRAGA MLADIH

Kdo: mladi iz Slovenije, Koroške, Trsta, Gorice, zdomstva.
Kdaj: od 28. avgusta zvečer do 30. avgusta opoldne.
Kje: park Finžgarjevega doma na Opčinah pri Trstu.
Kaj: predavanja, razgovori, kulturni program, družabnost, zabava.
Tema: SLOVENSKI DIOGEN PO EVROPSKEM BABILONU (še posebno aktualna po tem, kar se je zgodilo).
Prijava: Slovenska prosveta (ul. Donizetti, 3, Trst, tel.: 040/370846). Skupina Izvir - center Stella Matutina (Gorica). MOŠ, (Jurčičev trg, 2, Ljubljana, Slovenija, tel.: 211136). Katoliška mladina-Krščanska kulturna zveza, (Viktringer Ring, 26, A-9020, Celovec-Klagenfurt, Avstrija).

V pričakovanju sv. očeta

V pričakovanju obiska sv. očeta v naši deželi so škofje dežele Furlanije-Juljske krajine imenovali poseben odbor, po dve osebi iz vsake škofije, Pordenon, Videm, Gorica, Trst. Za goriško škofijo sta v odboru don Renzo Boscarol, urednik tednika Voce Isontina, ter msgr. Silvano Coccolin, generalni vikar; za tržaško škofijo sta imenovana msgr. Piergiorgio Ragazzoni ter don Silvano Latin, urednik tednika Vita Nuova. Ustanovljen je tudi poseben tiskovni urad s sedežem v Vidmu, vodi ga don Duilio Corgnalli, urednik tednika Voce Cattolica, ki je tudi član odbora za videmsko škofijo.

Odbor je določil dve skupni temi, ki naj služita kot priprava na papežev obisk, in sicer: čut pripadnosti Cerkev ter misijonska zavest Cerkev. Tema temama naj bi bila posvečena v premislek prihodnji advent in postni čas.

Odbor je tudi začel oblikovati vsebino posameznih srečanj s papežem. V Pordenonu se bo sv. oče srečal z delavci in naše dežele, v Trstu s kulturnimi ustvarjalci, v Gorici naj bi bilo srečanje s sosednjimi Cerkvami iz Koroške, Slovenije in Furlanije-Juljske krajine, v Vidmu pa srečanje s svetom mladih.

To je povzetek iz uradnega poročila omenjenega odbora. K temu imamo pripomniti, da v odboru ni zastopnika slovenske cerkvene skupnosti. Srečanje s papežem pripravljajo brez nas. Ali je tako prav?

Ustanova Caritas pri nadškofu v Ljubljani

V petek, 19. julija, sta škof iz Vicenze Pietro Nonis ter tržaški škof Lorenzo Bellomi obiskala nadškofa A. Šuštarja kot odposlanca italijanske Caritas iz severovzhodnih škofij Italije. Namen obiska je bil izraziti solidarnost do Cerkev v Sloveniji. »Nadškofu v Ljubljani in zastopnikom Cerkev iz Hrvaške smo izrazili našo odločno voljo, da se prizna narodom pravica do samoodločbe.« Oba škofa sta tudi navezala stike za stvarno pomoč pri obnovi cerkev in hiš poškodovanih zaradi vojne.

»V ta namen je vodstvo Caritas sklenilo, da se po škofijah napravi posebna nabirka za solidarnostno pomoč v zgornji namen«, je dejal škof Nonis.

S svojim obiskom sta delegata Ca-

ritasa potrdila tisočletne vezi, ki družijo vse škofije na ozemlju nekdanjega oglejskega patriarhata. Te vezi bodo še bolj utrdili na Meetingu, ki ga ustanove Caritas iz dežel Alpe-Adria mislijo prirediti v prihodnjem mesecu novembru v Ogleju in Gradežu.

Centesimus annus v slovenščini

Ob 100-letnici enciklike Leona XIII. Rerum novarum je sedanji sv. oče izdal podobno encikliko, ki se začneja v latinskem jeziku »Centesimus annus« ali Ob stoletnici. Ta enciklika je zbudila po vsem kulturnem svetu veliko zanimanje in tudi odobravanje. Sedaj je izšel slovenski prevod te enciklike. Prevedel jo je ljubljanski kanonik Ivan Merlak, izšla pa je v zbirki Cerkevni dokumenti.

Tržaški svetniki

Članek v zadnji številki Katoliškega glasa zasluži kratko dopolnilo. Tržaški škofijski ordinariat je res izdal in založil k Rimskega mislu z lastnimi molitvenim bogoslužjem. Vse to tudi v slovenskem jeziku. Izdajo v slovenskem jeziku sta z raznimi pomočniki pripravila Lojze Škerl in Stanko Zorko.

SSG - Slovensko Stalno Gledališče
Predstave na prostem

Ruzzante

MOSCHETA

Režija: Boris Kobal

- četrtek, 25.7. Jamlje, Os. šola
- petek, 26.7. Števerjan, Os. šola
- sobota, 27.7. Nabrežina, Igrišče Sokola
- nedeljo, 28.7. Opčine, Prosvetni dom

Začetek predstav ob 21. uri.

3. VIŠARSKO SREČANJE treh Slovenij

v nedeljo, 4. avgusta 1991

Program

Ob 10.00: dr. J. Prunk

Odločitev Slovencev za Jugoslovansko državo.

Ob 11.30: dr. B. Mlakar

Državlanska vojna ter domobranstvo v Sloveniji med okupacijo.

Ob 13.00: Slovesna maša, ki jo bo daroval nadškof dr. A. Šuštar.

Praga ni samo Praga

Pravijo ji tudi »zlata Praga« starih zvonikov in stolpov. Apostolski nuncij iz XV. stol. pravi o njej, da se more malokatero mesto primerjati s tem biserom v središču Evrope. Enea Silvij Piccolomini (Pij II.) jo je imenoval »regina delle città«. In Goethe ji je dodal »biser v zemeljski kroni«.

Gostila nas je cele tri dni, a vse premalo. Izluščiti vsaj približno njene zanimivosti bi zahtevalo veliko več časa.

Po izročilu naj bi bil Rim zgrajen na sedmih gričih, tudi Prago obdajajo sedmere višine, kar daje mestu prijetno geodinamično razgibanost.

Razmejitveni pas reke Vltave je tekom stoletij določil Pragi današnjo obliko starega in novega mesta. Urbanistični sklop obsega na 500 km² površine številne rezidenčne četrti ter široka periferna področja. Največji sijaj ji je dal Karel IV. (1346 - 1378), ki je iz Prage hotel napraviti drugi Rim. Njegova je tudi zasluga za samostan »Na Slovanech«, kjer so benediktinci po sv. Cirilu in Metodu preučevali slovansko slovstvo in obhajali liturgijo v staroslovansčini. Ima 1.300.000 prebivalcev, 200 ob-

čin z bližnjimi aglomerati.

Oba bregova spajajo razni mostovi, pod njimi drsijo čolni, splavi, železniški viadukti, vmes pa še kak otoček. Družina 5 tisoč labodov skrbi za naličje reke, kjer brodarijo kolikor toliko zaščiteni.

Čudo gotskega inženirstva je znameniti Karlov most iz leta 1357. Je najstarejši dvijni most, dolg 497 metrov. Ogledali smo si ga v nočnih urah, ker predstavlja takrat pravi spektakel luči in množičnega vrveža. Tu je zbirališče mladine iz vseh koncev sveta, polegajo po telh v posameznih gručah, kadijo in ob zvokih kitare sanjarijo kdo ve kaj. Karlov most je bil svoje dni skozi deset let grozljivo prizorišče 27 obglavljenih protestantskih husitov. Češki kiperji so obojestranske zidove okrasili s kipi čeških svetnikov in patronov. Vseh je 30, najstarejši med njimi je kip Kristusa Odrešenika, postavljen na sodnijske stroške nekega Juda, ker je zaničeval sv. križ. Bronasti kip sv. Janeza Nepomuka ima ob vznožju ploščo in križ s petimi zvezdami, ki se prižigajo z oznako na kraj, kjer so svetnika vrgli čez most leta 1393. Obisk Hradčanov je za nas Slo-

Tiskovno poročilo SSK

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je na seji 20. julija v Nabrežini podrobno obravnavalo zakonski osnutek deželnega odbora Furlanije-Juljske krajine za posege v korist kulturnih in umetniških potreb slovenske manjšine na podlagi določil in sredstev vsedržavnega zakona o obmejnih področjih. Vsebinsko predlaganih določil je predstavil deželni svetovalec Bojan Brezigar, v razpravo pa so se vključili vsi prisotni. Ob koncu je bilo izdelano stališče, po katerem bi bilo treba besedilo v nakaterih delih dopolniti, vendar je za nadaljnji razvoj organiziranega kulturnega življenja naše skupnosti nujno, da pride čimprej do odobritve zakona in sprostitev sredstev, ki jih državni proračuni že več let namenjajo slovenski manjšini.

Deželno tajništvo SSK je pozitivno ocenilo dosežek svojega deželnega svetovalec, po katerem je deželni svet pooblastil deželno upravo, da je na podlagi novih vsedržavnih določil med konstitutivnimi člani Slovenskega stalnega gledališča. Z zaskrbljenostjo pa je komentiralo nekatere politične poteze, ki težijo k odložitvi sprejetja zakona o razvoju Krasa.

Na seji, ki jo je vodil deželni tajnik SSK Ivo Jevnikar, so obravnavali tudi položaj v Sloveniji. Stranka se je s pismom obrnila na veleposlanika Združenih držav v Italiji Petra Secchio in mu predstavila svoje poglede na ameriško stališče do slovenskega osamosvajanja. Prosila ga je, naj jih posreduje svoji vladi z željo, da opusti negativni pristop in prizna novo slovensko državo.

Slovenska skupnost se je tudi obrnila na vsedržavne tajnike strank večine, s katerimi sodeluje v deželni koaliciji. Predlagala jim je da bi priznanja nove države, saj je to jamstvo proti možnim ponovnim agresijam in pa za enakopravno dogovarjanje o prihodnjih odnosih na sedanjem jugoslovanskem področju.

Prvi se je odzval na vabilo in predlagal srečanje v Rimu vsedr-

žavni tajnik liberalne stranke posl. Altissimo.

V zvezi s srečanji z visokimi italijanskimi predstavniki je Slovenska skupnost ožigosala dejstvo, da se italijanski predsednik Cossiga in zunanji minister De Michelis ob obisku v Čedadu ni sta odzvala prošnji vseh komponent Slovencev v Italiji, zbranih v Solidarnostnem odboru za Slovenijo, da bi sprejela skupno zastopstvo za razgovor o Sloveniji. De Michelis je v kratkem času prejel že drugo prošnjo vseh komponent slovenske manjšine in ni odgovoril, poleg tega pa je ob obisku v Čedadu in Majanu ponovil negativna stališča do slovenske osamosvojitve kot tudi do odprtih stališč deželnega sveta in odbora. Da je ob tem sprejel delegacijo SKGZ, je po mnenju SSK stvar okusa obeh strani, kot je stvar okusa dnevnega glasila SKGZ, da je srečanje dalo velik poudarek, kot da bo minister rešil globalni zaščitni zakon, zameglilo pa De Michelisova stališča o Sloveniji. Glasilo pa je, recimo, šele na zahtevo SSK, »opazilo«, da so visoki predstavniki SSK, mladinci in drugi somišljeniki tiho in omikano manifestirali v Čedadu ob odprtju Mittelfesta. Ob mimohodu oblasti iz več držav so razvili transparent, ki je zahteval mednarodno priznanje in solidarnost za republiko Slovenijo. Ko je šel mimo predsednik predsedstva Slovenije Milan Kučan, je skupino manifestantov prisrčno nagovoril.

Mohorjeve novosti

Mohorjeva založba v Celovcu je skupaj z založbo Drava, v ponedeljek, 24. junija, v Mohorjevi knjigarini predstavila »Enciklopedijo Slovenije«. O zanimivostih te knjige so se pogovarjali v Slomškovem domu.

V teh dneh je izšla tudi knjiga slovenskega avtorja Vladimira Kresnika, ki živi v Švici »Die Zeit der Epigonen« - Čas epigonov.

Razstavo prof. Petra Fistra »Arhitektura Zilje, Roža in Podjune«, ki je bila do nedavnega dostopna v Celovcu, so 27. junija odprli tudi v ljubljanskih Križankah.

vence zanimiv že zaradi našega arhitekta J. Plečnika. Predsednik Masaryk mu je leta 1921 zaupal prezidavo praškega gradu in svoje poletne rezidence v Lanyh. Alice Masaryk, predsednikova sestra je Plečniku pisala, da mu je s tem zaupana »čudovita naloga, večno slovanska«.

Poplemenitenje gradu naj bi simboliziralo monarhičnost in državno neodvisnost, nacionalno akropolo. Plečnikova monografija govori, kako je Plečnik skupno z drugimi umetniki že tedaj kazal na vzpon slovenskega duha, državnosti in osamosvojitve. Ko bi vsaj videli Plečnikovo dvorano, glasbeni salon, knjižnico, rajski vrt itd.. Zaradi skopih informacij vodičke smo bili prikrajšani za mnoga umetnikova dela, s katerimi se je povzpela na svetovno prizorišče. Omenjen je bil le njegov obelisk na dvorišču in neko stopnišče. Veliko manj nas je zanimalo okno, skozi katero so vrgli nekaj protestantskih vročerkvnežev, dogodek, ki je dal povod za 30 letno husitsko vojsko.

V senci te cesarske mogočnosti je le korak do »zlate uličke«. Tesno se druga ob drugi stiskajo miniaturne hišice kot v posmeh in deklariranje bližnje cesarske veličine. V njih so

grajski zlatarji in alhimisti imeli svoje delavnice. Po drugi razlagi pa naj bi tam stanovala grajska služinčad. Na števil. 22 je napis, da je tu, v hiši svoje sestre, stanoval romanopisec Franc Kafka; v deželah realsocializma je bil na seznamu prepovedanih avtorjev. Pokopan je na judovskem pokopališču in ima veliko obiskovalcev. Spomnil nas je na humoristično igro »Vojska Švejk«.

Komur še ni povsem zamrla žilica poezije, bo lepoto Prage morda doživel ob pogledu s Karlovega mostu proti zeleni vzpetini kraljevskih Hradčanov, v objemu mogočne katedrale sv. Vida. Ob vstopu v svetišče te prevzame njeno impozantno stebrovje številnih obokov. V zlatu in srebru se leskeče kapela sv. Janeza Nepomuka, ki ga je dal kralj vreti v reko, ker mu svetnik ni hotel izdati spovednih skrivnosti njegove žene. Večja skupina italijanskih duhovnikov in turistov je takrat imela tam sv. mašo. V sredini cerkvene ladje je iz alabastra in marmorja zgrajen nagrobni spomenik čeških vladarjev. V kapeli sv. Venčeslava smo imeli svojo romarsko sv. mašo. Sv. Venčeslava je dal umoriti njegov brat Boleslav 27.9.935, da bi zasedel njegov prestol. F.V.

Nova imenovanja in duhovniške premestitve

G. nadškof A.V. Bommarco je z dekretom dne 12. julija izvršil nekaj novih imenovanj in premestitev duhovnikov. Glavna so: Don Mauro Belletti zapuša Podgoro in gre za župnika v Mošo. Na njegovo mesto pride v Podgoro g. Karlo Bolčina.

Msgr. Silvano Coccolin, župnik pri sv. Ignaciju, se je odpovedal župniji in ostane generalni vikar ter vodja škofijskega pastoralnega urada. Za župnika na Travniku pride g. Comelato Luciano, do sedaj župnik v cerkvi sv. Nikolaja in Pavla v Trzinu.

G. Qualizza Maurizio, kaplan v Krmini, je imenovan za škofovega tajnika. Dosedanji tajnik prof. Sambo Pietro je imenovan za podkanclerja in za sodnika pri cerkvenem sodišču.

Zorzin don Armando, do sedaj ravnatelj škofijskega semenišča v Gorici, prevzame župnijo sv. Nikolaja in Pavla v Trzinu.

Pevma

Pok. Alojz Makuc. Na našem pokopališču smo v ponedeljek, 15. julija, položili k večnemu počitku Alojza Makuca, očeta našega župnika g. Vojkote. K sv. maši za pokojnim je prišlo lepo število duhovnikov, prijateljev g. Vojkote; sv. maše se je udeležil tudi g. nadškof. Somaševanje je vodil g. Vojko, ki se je pri pridigi tudi spomnil svojega očeta in orisal njegov lik dobrega kristjana in družinskega očeta, pa tudi pridnega krojača in zavednega Slovenca. Na koro je pel moški zbor iz Štmarje, saj g. Vojko skrbi tudi za vernike v Štmarju.

Pokojni Alojz Makuc je bil doma iz župnije Biljana v Brdih, kjer se je rodil leta 1908 v družini krojačev; njegov nono je bil krojač, oče je bil krojač in tako se je tudi sin izučil krojaštva, čeprav bi rajši šel za mehanika. Toda oče mu je rekel: »Doma imaš delo in jelo.« Lojze se je pozneje preselil v Gorico, kjer se je zaposlil kot krojač. Tu si je ustvaril tudi družino s Cvetko iz Vrtoje in imel z njo sina in hčerko. Polagoma se je osamosvojil in imel lastno krojaško delavnico. Tu so ga spoznali goriški klienti. Ko je zaradi let opustil delavnico, ni opustil dela, saj je kot pristen Bric bil navezan na delo in na družino. Toda poleg let so prišle tudi starostne nevšečnosti in v goriški bolnici je v petek 12. julija, prenehalo biti njegovo plemenito srce.

G. Vojkoto, ženi Cvetki in ostalim sorodnikom tudi naše sožalje.

Iz seje pokrajinskega sveta SSK - Gorica

Pokrajinski svet SSK, zbran na izredni seji dne 18. julija 1991 pod vodstvom predsednika Štefana Bukovca, je vzel v prenos poročilo pokrajinskega odbornika dr. Mirka Špacapana o glasovanju glede goriškega pokrajinskega statuta, kjer je večina odvrkla večji del amandmajev, ki jih je predlagala SSK v prid slovenski narodnosti skupnosti.

V obsežni razpravi, v katero so posebli skoraj vsi prisotni, je prišla na dan nujnost, da se stranka SSK še naprej bori za dobrobit slovenskega naroda in da torej glasuje samo za to, kar Slovincem v zamejstvu koristi.

Če torej pokrajinski statut ne bo vseboval izbranih postavk v prid slovenski narodni skupnosti, ga stranka SSK ne bo podprla.

Predstavniki SSK so pregledali še osnutek številnih ostalih občin goriške pokrajine in se domenili za podobno nastopanje in ustrezno glasovanje. Vsi prisotni so se strinjali v obsodbi zadržanja socialističnih svetovalcev Saccavinija, Dosa in De Justa, ki so glasovali proti slovenskim zahtevam. Pokrajinski svet SSK

Zlata maša v Mirnu in Dutovljah

Zlata maša v Mirnu

V nedeljo, 14. junija, je v Mirnu obhajal zlato mašo rojak Efrem Mozetič, ki je naslednjo nedeljo ponovil zlato mašo v svoji sedanji župniji Dutovlje na Krasu.

Zlatomašnik je pred 50 leti pel novo mašo v mirenski cerkvi. Prvo službo je dobil na Krasu v Temnici. Po končani vojni je bil premeščen v Brda in sicer najprej v Gradno, nato v Vipolže. Pred 19 leti ga je škof znova poklical na Kras in mu zaupal

Dutovlje, poleg njih pa še Skopo in Koprivo.

Preteklo nedeljo, 21. julija, so se zbrali sobratje in božje ljudstvo v dutovski cerkvi, da se tudi tam zahvalijo Bogu in Materi božji za milosti, ki jih je bil deležen zlatomašnik in njemu zaupani verniki v 50 letih mašniške službe. Pridigal je g. Aleksander Lestan, rojak iz Mirna. G. zlatomašniku tudi naše čestitke.

v Gorici je tudi odobril solidarnostno izjavo Sloveniji in njenim prizadevanjem za čimprejšnjo osamosvojitve. Stranka SSK se bo potom svojih predstavnikov zavzemala na vseh področjih, da bo čimbolj internacionalizirala problem osamosvojitve Slovenije.

PSI bojkotira Slovence

V teh dneh poteka razprava na goriški Pokrajini glede statuta, ki je za Slovence še posebno važen, saj od novega statuta odvisi, ali bodo Slovincem priznane pravice ali ne. Na prvotno besedilo, ki ga je pripravil demokristjan Bergamin kot predsednik komisije za statut, je predstavnik SSK dr. Mirko Špacapan predlagal številne popravke, ostale predloge v korist Slovencev pa je postavila svetovalka na listi DSL Devetakova.

Ker so številke v goriškem pokrajinskem svetu take, da le ob vzdržanju socialističnih svetovalcev lahko prevladajo glasovi SSK, DSL in zelenih golobice, ki ponavadi glasujejo v prid slovenskim zahtevam, smo upravičeno pričakovali, da bodo slovenski volilci PSI le dosegli od svojih italijanskih izvoljenih predstavnikov, da se zavzamejo za naše pravice če že ne s pozitivnim glasom vsaj z vzdržanjem ali morda odsotnostjo.

Namesto tega smo prisostvovali odločnemu in motiviranemu nasprotnemu glasovanju vseh treh socialistov Saccavinija, ki je tudi predsednik, De Justa in Dossa. Vsi so stalno glasovali kot predstavniki MSI.

Ob takem zadržanju smatra SSK, da je PSI dobil dokončno oznako protislovenske stranke, Slovenci, ki volijo to stranko, pa bolečo klofuto.

Pokrajinsko tajništvo SSK

RAJONSKI SVET ZA PEVMO-OSLAVJE-ŠTMAVER vabi na gledališko predstavo, s katero bodo nastopili člani Odra 90 z igrarji F. Milčinskega

Vesela igra o žalostni princesinji

ki bo v soboto, 27. julija ob 21. uri na dvorišču OŠ Josipa Abrama v Pevmi. V primeru slabega vremena bo predstava v nedeljo, 28. julija ob isti uri.

Rajonski svet vabi tudi vse vaščane na priložnostno odprto obnovljene ceste v Štmarver preko Koštabone istega dne ob 18. uri.

Slovenske organizacije v goriški pokrajini dajejo pobudo za nabirko denarja in drugih sredstev v korist republike Slovenije pod geslom:

POMOČ SLOVENIJI '91

V vseh bančnih zavodih na Goriškem so v ta namen aktivirali t/rni. Denar bo namenjen Rdečemu križu Slovenije in slovenski Caritas. Informacije na sedežu SSO tel. 536455 in na SKGZ tel. 531644.

KULTURNI DOM - GORICA

v sodelovanju z raznimi goriškimi slovenskimi organizacijami vabi na

KONCERT ZA MIR - »SOLIDARNOST SLOVENIJI«

ki bo pod šotorom goriškega gradu, v torek, 30. julija 1991, ob 21.00 uri.

Na koncertu bodo nastopile naslednje skupine: Happy Day iz Trsta, Le Pantere iz Gorice, Primarna iz Nove Gorice, Disequazione iz Trsta, furlanski kantavtor Raul Lovisoni ter znana slovenska skupina Agropop iz Ljubljane.

Poseben gost večera bo italijanski pevec Aldo Tagliapietra (»Le Orme«) iz Benetk.

Izkupiček večera bo dodeljen »Odboru za pomoč Sloveniji '91«.

obvestila

V Bazovici imajo v nedeljo, 28. julija ob 10.30, praznovanje zavetnice župnije sv. Marije Magdalene.

Vpisovanje za duhovne vaje za žene in dekleta, ki se bodo letos vršile že 9. leto zapovrstjo v Domu duhovnih vaj Beati tudini v Trstu 2., 3. in 4. septembra, se je že začelo. Vpisujeta gđ. Dora Kosovel, tel. 763406 in Jože Kunčič, tel. 220-332.

DAROVI

Za novi skavtski sedež: N.N. Gorica 50.000 lir.

Za Dom srečanja Višarje: stric Drič ob 80 letnici 100.000 lir.

Za pomoč Sloveniji: N.N. 50.000; N.N. 100.000; Zveza slovenske katoliške prosvete 1.000.000 lir.

Za katoliški glas: K.L. Burjes v spomin na pok. Mici Rudolf 50 USA dol.;

Za Slovenijo preko Karitas: N.N. 500.000; Oskar Kovic s Peči, 20 v spomin na Emila Lasiča 50.000; N.N. 500.000 lir.

Za pomoč Sloveniji: nabirka v cerkvi v Rojanu 1.310.000; M.T. 1.000.000; Pina Peschiani 100.000; Anita Wallner 100.000; Amelija in Leopold Pangos 50.000; S.Z. 50.000; slovenski duhovniki v Trstu 4.000.000 lir.

Za otroke v misijonih: Ivica in Stefano Facco v spomin na ljubljeno hčerko Maro 300.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: družina Urbančič 50.000; Robert Pataros 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista in drugim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Čestitke

Ob uspešnem zaključku univerzitetnega študija čestita

MARTINI GERGOLET

Mešani pevski zbor Hrast - Dobredob.

V okviru akcije

»Solidarnost Sloveniji '91«

prireja MePZ Rupa-Peč dne 26. julija 1991 večerno srečanje, ki se bo pričelo ob 20.00 uri s sv. mašo za žrtve krivične vojne in se potem nadaljevalo v prostorih pevskega zbora s slavnostnim govorom predstavnice SSO gđ. Marije Ferletič in s kratkim predvajanjem diapozitivov o Sloveniji.

Pričakujemo polno število udeležencev, saj bodo prispevki večera namenjeni skladu za pomoč Sloveniji.

Odbor MePZ Rupa - Peč

Potujete v Rim?

Nekoč hotel Bled, danes hotel

Emona

Obveščamo vas, da smo 15. marca 1991 odprli v Rimu hotel Emona.

Za rojake poseben popust.

Naslov hotela: via Statilia, 23 00185 - Rim, tel. (06) 7027911 - 7027827. Fax: (06) 7027877.

radio

Spored od 28. julija do 3. avgusta 1991

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Ko zorijo jagode.« Napisala Branka Jurca, dramaturg Ivan Buzečan. Izvedba: Radijski oder. 2. del (ponovitev). 11.45 Vera in naš čas. (12.45) Slovenska lahka glasba. 14.10 Boris Kobal in Sergej Verč: »Satirični kabaret 1991.« Radijski poletni kabaret, 5. oddaja (ponovitev). 17.00 Pisatelj o svojem delu. Boris Pahor: »V labirintu«.

Ponedeljek: 8.10 Iz četrtekovih srečanj. 9.00 Otroški kotiček: »Glasbeni vrtljak«. Pripravila Zlata Jurin (ponovitev). 9.30 Axel Munthe: »San Michele«. Roman. Prevod: Vladimir Levstik, radijska dramaturgija v 6 delih: Marija Susič. Produkcija: Radijski oder. 1. del (ponovitev). 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja 12.40 Naši zbori: mešani zbor Štandrež vodi Valentina Pavio. 14.10 Poletni mozaik.

Torek: 8.10 Absalomova pripoved. 9.30 Axel Munthe: »San Michele«. Roman. Prevod: Vladimir Levstik, radijska dramaturgija: Marija Susič. Produkcija: Radijski oder. 2. del (ponovitev). 11.30 Slovenska lahka glasba. 12.00 »Namasté, Sagarmata.« Zapiski Dušana Jelenciča z odprave na Everest. 17.10 Klasični album: teden Franza Josepha Haydna. 18.00 Vladimir Jurc: Slovensko pismo. Ivan Cankar: »Pisma za denar.«

Sreda: 9.30 Axel Munthe: »San Michele«. Roman. Prevod: Vladimir Levstik. Produkcija: Radijski oder. 3. del (ponovitev). 11.30 Slovenska lahka glasba. 12.40 Zborovska glasba s koncertnega odra: ženska komorna skupina Cappella civica v Kulturnem domu v Trstu; vodi Marco Sofianopulo. 17.10 Klasični album: teden Franza Josepha Haydna. 18.00 Jugoslavija po letu '45.

Četrtek: 8.10 Literarne podobe: Zgodbe o revijah. 9.30 Axel Munthe: »San Michele«. Roman. Prevod: Vladimir Levstik, radijska dramaturgija: Marija Susič. Produkcija: Radijski oder. 4. del (ponovitev). 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.40 Glas harmonike. 16.00 Spomini Henrika Tume. 17.10 Klasični album: teden Franza Josepha Haydna. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 8.30 Orkestralna glasba. 9.30 Axel Munthe: »San Michele«. Roman. Prevod: Vladimir Levstik, radijska dramaturgija: Marija Susič. Produkcija: Radijski oder. 5. del (ponovitev). 11.30 Slovenska lahka glasba. 12.00 Nazaj k naravi. 12.40 Srečanje oktetov Primorske: oktet Vrtinca iz Nove Gorice; umetniški vodja Alenka Saksida. 17.10 Klasični album: teden Franza Josepha Haydna. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 9.00 Otroški kotiček. Ela Peroci: »Muca copatarica«. 9.30 Axel Munthe: »San Michele«. Roman. Prevod: Vladimir Levstik, radijska dramaturgija: Marija Susič. Produkcija: Radijski oder. 6. in zadnji del (ponovitev). 17.10 Klasični album: teden Franza Josepha Haydna.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499

Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70%
Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318
Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 45.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA